

KIERZEK (3) *sb m*

[**kierzek**], **Kierzk** *a.* Kierzek (3).

Pierwsze e jasne.

sg G kierzka (3). ◇ [L kierzku.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde także XVII w.

1. [*Dem. od „kierz”; nieduża roślina; herba vel planta copiose fruticans Cn: Czemu flizność kwiatkow thak w máley cenie mamy? nie prze co innego/ iedno iż grunth barzo słaby máią/ abowiem oddzieliwłzy ie od kierzka ich/ wśzyftkę krałę swoię barzo pręthko tracą LGranWarszZwierc 49; Tām ią dopiero okrażą y wćifną zewłząd/ nie ináčzey/ iedno iáko gdyby kuropátwę co fie tái wkierzku/ tyfiąc płow obłkoczyło WujPosN 1584 /II 170 (Linde).]*

2. *n-pers (3) : vkradl suknya v kyerszka wGnyeznye LibMal 1553/173, 1548/141.*

Zestawienie (1): Iakom ya nyepryszeth [...] do Slawathnego Marczyyna kyerszka ZapWar 1505 nr 2050.

Cf **KRZACZEK**

MM